

Informace

Arcidiecézní charity Olomouc

Únor 2015

Opět se na Zlínsku fotilo, opět se soutěžilo. Celkem šedesát dvě fotografie se snažily získat přízeň jak odborné poroty, tak blízkých, přátel, kamarádů, ale i naprosto neznámých návštěvníků internetového hlasování, přičemž mnohé neopomenuly naplnit i výzvu na básnický doprovod k záběru. V soutěži FOŤTE letos zvítězila fotografie Barbory Doleželové, místo, kde tříkrálovou skupinku zvěčnila, je v Sazovicích.

obsah

Duchovní slovo:

Zvítězím, i kdybych prohrála, Světový den modlitby, Deklarace náboženských představitelů2-3

Zprávy z diecéze:

Oblastní charita Uherský Brod je připravena pomáhat při tragédii3

Z F/OCH:

Bystřice pod Hostýnem, Holešov, Luhačovice, Moravská Třebová, Nový Hrozenkov, Olomouc, Šternberk, Uherský Brod, Uherské Hradiště, Vsetín, Zlín.....4-17

CARITAS – VOŠs Olomouc:

Jindřich Štreit.....17

Jsou věci.....17-18

Na ulici Křížkovského se stala vážná dopravní nehoda.....18

Společenský večer Caritas.....18-19

Učitelský tým posílila americká lektorka.....19

Humanitární pomoc:

Dárky pro ukrajinské děti.....19-20

DUCHOVNÍ SLOVO

Milí charitní spolupracovníci,

tentokrát mám pro vás nabídku z Klubu knihomolů:

Zvítězím, i kdybych prohrála

Onemocněla zákeřnou nemocí a její boj s ní se stal posilou pro všechny ostatní. Přestože svůj boj nakonec prohrála...

Bylo jí pouhých dvanáct let, když jí lékaři diagnostikovali zhoubný nádor. Nezačala plakat, nezhroutila se při představě, že tento její typ nádoru se jen výjimečně podaří porazit. Začala bojovat a hledat to pozitivní, co ještě může od života získat a co ona sama zde může zanechat pro ostatní. A tak začala psát s touhou v srdci, aby její dílo vyšlo jako kniha. A podařilo se.

Útlá brožurka s obrázkem jedné tenisky na obale se jmenuje **Jednou nohou v nebi** a její autorkou je **Giulia Gabrieliová**, italská školačka, již bylo vyměřeno tragicky málo času. V českém překladu Danici Bartošové ji vydalo na sklonku tohoto roku nakladatelství Paulínky.

Giulia se narodila 3. března 1997 v Bergamu a až do roku 2009 byla úplně obyčejnou dívkou, která však dostala do vínku dar umě skládat slova a myšlenky v texty, jež vyhrávaly literární soutěže. Možná i proto se rozhodla zapisovat své dojmy a postřehy, když nemoc, již se jí povedlo překonat, znovu zákeřně udeřila.

Pokud byste však čekali podrobné záznamy léčebných procedur a stesky na to, o co svojí nemocí přichází, hledali byste marně. Dívka svůj osud nezlehčuje, ale také nad ním nepláče. Přijímá jej a snaží se bojovat, aby své zkušenosti mohla předávat dál. S láskou líčí svoji rodinu, ale i lékaře, kteří se o ni starají. Znamenává jejich slova, zachycuje gesta, ale vše tak přirozeným způsobem, že čtenáře prvoplánově nedojímá.

Asi v polovině léčby už jsem to vědět chtěla a má docela ošklivé jméno: ALVEORÁLNÍ RABDOMYOSARKOM. Ne, není to hezké jméno. Nejprve mě to dost vyvedlo z míry, ale pak jsem se uklidnila. Vždycky bychom měli vědět, s kým máme tu čest... (str. 28)

Ano, měla jsem strach, že svědectví umírající dívky bude útočit na city a že mi nebudou stačit kapesníky. Kupodivu se mé obavy ukázaly být liché. Ne, že by mi dívky a jejího předčasně skončeného života nebylo líto a že by její vyprávění nezbuzovalo soucit. To ano, ale tím hlavním, co jsem z jejího vyprávění vnímala, byla víra, láska a naděje.

Giulia totiž mnohem více, než o svých fyzických potřebách a problémech, píše o dozrávání své víry. Tak jako většina Italů, i ona a její rodina vyznávají tradiční katolickou víru. Přesto Giulia ve své nemoci Boha neobviňuje, jak se často i u věřících lidí stává, ale naopak se těší na setkání s Ním. Ano, modlí se i za své uzdravení a do poslední chvíle doufá, že přes všechny negativní prognózy bude žít, ale je dokonale vyrovnaná i s druhou možností:

Nyní vím, že můj životní příběh může skončit jen dvěma způsoby: buď se úplně uzdravím, což by byl zázrak, a o toto uzdravení prosím našeho Pána, protože mám hodně plánů, které bych chtěla uskutečnit, a ráda bych je uskutečnila právě já, anebo se setkám s Pánem, což je taky nádherné. Oba konce jsou hezké... (str. 77)

Komu tedy toto svědectví doporučit? Určitě všem nemocným a trpícím, pro něž mohou být postoje mladé dívky skutečným povzbuzením a zároveň i útěchou. Také všem zdravým lidem kolem nich – neboť díky Giulii možná lépe porozumí svým nemocným blízkým. A možná i lidem, kteří sice chodí do kostela, ale jejich místo v srdci pro víru je prázdné.

Pro nekatolíky možná bude obtížné přijmout jako fakt některé katolické liturgie a obřady, ale rozhodně i pro ně bude víra Giulie Gabrieliové povzbuzením a příkladem.

Giulia svůj pozemský běh doběhla 19. srpna 2011, určitě však splnila svůj úkol – obstat tváří v tvář smrti se ctí. A to je to podstatné, co si z knihy **Jednou nohou v nebi** může vzít každý.

Delší výňatek z knihy najdete i na www.vira.cz
Povzbudivou četbu přeje

P. Bohumír

Světový den modlitby, zamyšlení a činů proti obchodu s lidmi 8. února

Letos připadl 8. únor na neděli. Připojili jsme se k modlitbám i činům, které směřují k odstranění obchodu s lidmi. Papež František označuje obchod s lidmi za nejrozšířenější otroctví v 21. století, za zločin proti lidskosti, za ránu na těle současného lidstva. V prosinci 2014 došlo k podpisu Deklarace náboženských představitelů proti modernímu otroctví, jejímiž signatáři jsou kromě katolické církve také zástupci hinduistů, buddhistů, židů, muslimů a anglikánů.

Na webových stránkách vatikánského radia je možné najít řadu souvisejících zpráv, které ukazují, jak je obchodování s lidmi rozšířené a velmi výnosné, ale také co podnikají misio-náři pro prevenci a záchranu obětí apod. Podle Mezinárodní organizace práce je obětí této kriminality 2,4 milionů lidí na celém světě a zločinci na nich každoročně inkasují 32 miliard dolarů.

V této souvislosti je potřeba připomenout také poselství papeže Františka k letošnímu Světovému dni míru, kde např.

v závěrečné části, poté co připomněl život sv. Josefíny Bakhity, píše:

„S takovouto perspektivou si přeji vyzvat všechny, aby každý podle své úlohy a specifické zodpovědnosti vykonával skutky bratrství vůči těm, kdo jsou drženi ve stavu zotročení. Ptejme se jako společenství nebo jako jednotlivci, cítíme-li nějakou výzvu, když se během svého všedního dne setkáme nebo máme co do činění s lidmi, kteří mohou být obětí obchodu s lidskými bytostmi, anebo když se rozhodujeme o nákupu výrobků, které by mohly reálně pocházet z vykořisťování druhých lidí. Někteří z nás, buď z lhostejnosti, nebo proto, že jsou omezeni každodenními starostmi či ekonomickými důvody, zavrou oči. Jiní se však rozhodnou vykonat něco pozitivního a zapojí se do občanských sdružení nebo budou konat malé každodenní skutky – které mají velkou hodnotu! – jako je prohodit pár slov, popřát „dobrý den“ nebo se usmát. Nic nás to nestojí, ale může to dodat naději, otevřít cestu a změnit život

člověku, jenž žije v utajení, a také to změní i náš život ve vztahu k této skutečnosti.

Musíme si přiznat, že se ocitáme před celosvětovým jevem, který přesahuje schopnosti jediného společenství nebo státu. Pro jeho odstranění je třeba se zmobilizovat v dimenzích, srovnatelných se samotným takovýmto jevem. Z tohoto důvodu naléhavě vyzývám všechny muže a ženy dobré vůle a všechny, kdo – i na úrovni těch nejvyšších institucí – jsou blízkými nebo vzdálenými svědky této rány, již je současné otroctví, aby se nestávali spoluvinnými za toto zlo a neodvraceli svůj zrak od utrpení bratří a sester v lidstvu, zbavovaných své svobody a důstojnosti, ale aby měli

odvahu dotýkat se těla trpícího Krista (Evangelii gaudium, 24; 270). On se zviditelňuje skrze bezpočetné tváře těch, které sám nazývá „těmito mými nejmenšími bratry“ (Mt 25, 40.45).

Víme, že Bůh se bude každého z nás ptát: „Co jsi udělal svému bratru?“ (srov. Gen 4, 9-10) Globalizace lhostejnosti, která dnes zatěžuje životy tolika sester a bratří, vyžaduje od nás všech, abychom vytvářeli globalizaci solidarity a bratrství, která jim může navrátit naději a pomoci k tomu, aby se odvážně znovu vydali na cestu, vedoucí skrze problémy naší doby, a získali nové perspektivy, jež má v sobě Bůh a které vkládá do našich rukou.“

Deklarace náboženských představitelů proti modernímu otroctví:

„My signatáři jsme se zde dnes shromáždili k této historické iniciativě, mající inspirovat duchovní a praktické konání všech náboženství světa a lidí dobré vůle, aby bylo do roku 2020 odstraněno moderní otroctví.

V očích Božích [1] je každá lidská bytost - ať dívka či chlapec, žena či muž - svobodnou osobou, již je určeno žít v rovnosti a bratrství pro dobro všech. Různé formy moderního otroctví jako je obchod s lidskými bytostmi, nucené práce a prostituce, obchod s lidskými orgány a jakákoli praktika popírající základní pojmy rovnosti, svobody a stejné důstojnosti každé lidské bytosti, musejí být považovány za zločin proti lidskosti. Tady a dnes přijímáme společný závazek učinit uvnitř našich věřících obcí i mimo ně vše, co lze, aby se dostalo svobody tomu, kdo je obětí otroctví nebo obchodu s lidmi, a byla mu vrácena naděje v budoucnost. Dnes máme možnost, vědomí, moudrost, nové prostředky i technologie potřebné k dosažení tohoto lidského a morálního cíle.“

Podepsáno ve Vatikánu 2. 12. 2014

Signatáři:

Papež František – katolická církev;
Mata Amritanandamayi – hinduismus;
Achich Chat Hanh – zenový mistr Bhikkhuni Tich Nu Chan Khong;
Datuk K Sri Dhammaratana – malajský buddhismus;
Rabín David Rosen – judaismus (KCB CBE);
Rabín Abraham Skorka – judaismus;

Bartoloměj I. (v zastoupení metropolitou Francie Emmanuel);

Mohamed Ahmed El-Tajib, vrchní imám univerzity Al Azhar (v zastoupení podsekretářem Abbasem Abdallahem Abbasem Solimanem) - sunnitský islám;

Vrchní ajatolláh Mohammed Taqi al-Modarresi – šíitský islám,

Vrchní ajatolláh Šejk Bašír Hussain al Najafi (v zastoupení Šejkem Naziyah Rayyaq Jaafarem – šíitský islám;

Šejk Omar Abboud – vrchní imám argentinských muslimů;

Canterburský arcibiskup Hon Justin Weby – anglikánský primas.

[1] Vrchní imám z Al Azhar použil slovo „náboženská vyznání“.

V České republice se pomoci obětem obchodu s lidmi věnuje:

Diakonie Českobratrské církve evangelické

<http://scps.diakonie.cz/>

Arcidiecézní charita Praha, Projekt Magdala

<http://praha.charita.cz/sluzby/magdala/>

La Strada Česká Republika, o.p.s.

<http://www.strada.cz/cz/>

ZPRÁVY Z DIECÉZE

Oblastní charita Uherský Brod je připravena pomáhat při tragédii

V úterý 24. února večer šokovala svět zpráva o tragédii v Uherském Brodě. Ředitel Oblastní charity Uherský Brod Petr Houšť nabídl okamžitě pomoc Charity starostovi města Patriku Kunčarovi. Napsal mu:

„Naše Charita je připravena pomoci pozůstalým dnešní tragické události v Uherském Brodě. Moje kolegyně Mgr. Jitka Chvílová je v kontaktu s Integrovaným záchranným systémem ZK,

kterého jsme součástí. Jsme připraveni se na vyžádání zapojit např. do psychosociální pomoci a také jsme připraveni pomoci pozůstalým finančně.“

Odezva starosty byla okamžitá:

„Díky moc Petře, budu s tím počítat. Děkuji za rychlou nabídku pomoci!“

iv

Z FARNÍCH A OBLASTNÍCH CHARIT

Oblastní charita Bystřice pod Hostýnem

Tříkráloví koledníci se deště nelekli...

Tříkrálová koleda má v naší zemi staletou tradici. Chudé děti 6. ledna převlečené za Tři krále s papírovými korunami, v dlouhých bílých košilích, s pochopitelně začerněnou tváří třetího krále, chodily dům od domu, zpívaly koledy a na dveře či rám okna psaly svěcenou křídou C + M + B a rok. Za svou koledu a přání štěstí, zdraví a dlouhých let dostávaly od hospodářů něco dobrého a občas i pár grejcarů na přilepenou. Starobylý a velmi pěkný zvyk chození na Tři krále přetrval dodnes a Charita Česká republika dala tříkrálovému koledování nový rozměr a smysl.

I Oblastní charita Bystřice pod Hostýnem vyslala 62 ochotných skupinek koledníků, které v okolních vesnicích již 2. ledna vyšly do ulic, aby předávaly lidem tu radostnou zvěst o narození našeho Spasitele. V Bystřici pod Hostýnem zahájilo Tříkrálovou sbírku požehnání koledníků 9. ledna 2015 v kostele sv. Jiljí. P. Stanislav Jordán přítomné povzbudil, poděkoval jim a vyslal je k vám, k lidem ochotným pomáhat. Vedoucí skupinek se třemi koledníky jste pak mohli potkávat celý víkend.

Vzhledem k tomu, že je to dobrovolnická akce, je neuvěřitelné, že i když počasí moc nepřálo, neodradilo je to a všichni ochotně vyšli do ulic. Možná si kladete otázku: Proč? Co z toho mají? Zeptala jsem se proto i samotných koledujících a jedna z odpovědí mluví za všechno: „I když je koledování náročné kvůli zimě a často dlouhému chození, dětem je vždy líto, když stojíme před posledním příbytkem. Jsem ráda, že poznávají, že radost rozdáváním roste. Dává to našim dětem šanci pomáhat a zažívat radost z radosti druhých.“

Velký obdiv patří i dětem ze sdružení Stonoška (za jejich organizaci děkujeme paní Dagmar Božovské a paní Aleně Apolenářové) a taky děvčatům z Domova Javorník ve Chvalčově se vedoucí skupinky koledníků, paní Karlou Studenou, které i tento rok ochotně pomohly.

Celkem bylo ve městě a obcích v působnosti Oblastní charity Bystřice pod Hostýnem vybráno **327 145 Kč**.

Z toho:

v Bystřici pod Hostýnem
ve Chvalčově

108 099 Kč
32 726 Kč

v Rychlově	20 003 Kč
v Loukově	19 131 Kč
v Podhradní Lhotě	15 039 Kč
na Rusavě	15 000 Kč
ve Slavkově pod Hostýnem	14 998 Kč
v Osíčku	12 450 Kč
v Komárnu	11 717 Kč
ve Vítonicích	11 174 Kč
v Brusném	11 044 Kč
v Chomýži	10 107 Kč
v Hlinsku pod Hostýnem	9 247 Kč
v Libosvárech	8 698 Kč
v Rajnohovicích	7 324 Kč
v Bílavsku	5 548 Kč
v Blazicích	5 243 Kč
v Mrlínku	5 098 Kč
v Sovadině	4 499 Kč

Část výtěžku sbírky zůstane na kontě Charity Česká republika a využije se aktuálně na pomoc v zahraničí a na významné charitní projekty v rámci Diecézních charit. Zbylá část výtěžku se vrátí do Oblastní charity Bystřice pod Hostýnem a bude použita na přímou pomoc sociálně slabým lidem v našem regionu a na další rozvoj služeb Oblastní charity Bystřice pod Hostýnem.

Všem občanům děkujeme, že přispěli při této sbírce svým dílem - jestli už to bylo penězi, laskavým přijetím koledníků, pohoštěním, zájmem o tuhle akci nebo jen milým úsměvem. Je to znak toho, že lidí s dobrým srdcem a ochotou pomáhat se u nás najde ještě stále dost.

Srdečně také děkujeme všem, kdo se jakkoliv podíleli na úspěšné realizaci sbírky, koledníkům, dětem i dospělým, starostům a úředníkům města a obcí, bez nichž by dobročinná akce takového rozsahu byla neuskutečnitelná.

A na závěr slovo prezidenta Charity ČR otce biskupa Pavla Posáda: „Vždy bude někdo, kdo bude potřebovat pomoc. Rok od roku nejen stoupá štedrost dárců, ale bohužel rozšiřuje se i počet lidí v nouzi, takže působení Charity bude stále potřeba.“

Děkujeme, že i díky VÁM pomůžeme všem, kteří jsou na naši pomoc odkázaní. Nikdy nevíme, kdy tu pomoc budeme potřebovat právě my.

Děkujeme ...

Mgr. Helena Janovská,
koordinátorka Tříkrálové sbírky

Nejzajímavější tříkrálový příběh

Dne 3. 1. 2015 se v naší obci Brusné konala Tříkrálová sbírka. Než jsme začali Tříkrálovou sbírku v naší obci, tak jsme se pomodlili a vykročili s pomocí Boží do ulic. U každého domu jsme zazpívali a popřáli vše dobré v tomto roce. Obyvatelé naší obce k nám byli velice štědrí a při Tříkrálové sbírce jsme zažili spoustu zajímavých zážitků. O jeden nejzajímavější a pro nás nezapomenutelný zážitek se chceme s vámi podělit.

Zemáky

U jednoho staršího občana jsme kromě finanční pomoci do kasičky dostali ovoce, které jsme v tomto zimním období uvítali - pytlík „zemáků“! To koledníky velice rozesmálo - proč zemáky? Ale jistě si ne jeden koledník vzpomněl, že i on už taky dostal zemáky, jablka či uhlí místo sladkostí a to nedávno od „čerta“! Jenže pán byl staršího věku a tak si jistě vzpomněl na své mládí, jak na Hostýnských kopcích ogaři rozdělávali oheň a opékali nejednou zemáky či jablka na klocku a pak si na nich pochutnávali. Tak není divu, že chtěl pro koledníky to samé. Když jsme došli po koledování na obecní úřad odevzdat pokladničku, pláště a tříkrálové koruny, tak největší zájem nebyl ani tak o sladkosti, které koledníci dostali, ale o zemáky! Spravedlivě jsme vše rozdělili a koledníci mají jistě nezapome-

nutelný zážitek. Až jim maminka zemáky uvaří či upeče, jistě si rádi při po jídání vzpomenou i na pána, který jim zemáky od srdce dal. Ale z celého dne nás nejvíce hrálo na srdíčku, že jsme mohli pomoci těm, kteří to opravdu potřebují.

S pozdravem

Pavla Zapletalová a koledníci Jiří, Lukáš a Vojta.

Fotografii zaslala: Romana Sojáková

Charita Holešov

Děti na Ukrajině slaví Štědrý den v lednu

Protože Ukrajina patří mezi pravoslavné státy a nikdy se nevzdala užívání juliánského kalendáře, vychází slavení Štědrého dne na Ukrajině na 7. ledna. Proto i v rámci akce Dárek na Ukrajinu se dárky v dětských domovech rozbalily až v prvním lednovém týdnu. Letos byl velký zájem ze strany dárců o pomoc a vybavení balíčků tak pomohlo vnést radost do duší dětí i dospělých.

Za Charitu Holešov bylo obdarováno celkem 23 dětí. Děkujeme všem dárcům.

Ternopil	chlapec	12	Holešov
Ternopil	dívka	12	Holešov
Kolomyja	chlapec	12	Holešov
Lopatyn	dívka	9	Holešov
Lopatyn	dívka	10	Holešov
Ternopil	dívka	13	Holešov
Kolomyja	dívka	10	Holešov
Bortnyky	chlapec	13	Holešov
Bortnyky	chlapec	11	Holešov
Ternopil	chlapec	9	Holešov
Ternopil	chlapec	11	Holešov
Bortnyky	chlapec	16	Holešov
Bortnyky	chlapec	16	Holešov
Bortnyky	chlapec	16	Holešov
Kolomyja	dívka	10	Holešov
Ternopil	dívka	9	Holešov
Kolomyja	dívka	12	Holešov
Ternopil	dívka	8	Holešov
Lopatyn	dívka	13	Holešov
Lopatyn	dívka	13	Holešov
Lopatyn	dívka	6	Holešov
Lopatyn	chlapec	7	Holešov
Lopatyn	dívka	14	Holešov

Spolu s balíčky coby dárky pod stromeček putovaly ještě dvě krabice plné školních pomůcek a potřeb. To žáci z 2. ZŠ Holešov nezůstali lhotejní k osudu svých vrstevníků a zorganizovali sbírku pastelek, sešitů, barviček, fix, strouháték ale i aktovek a tašek.

Děkujeme jim i paním učitelkám, které celou sbírku školních potřeb pomohly zorganizovat.

Mgr. Milan Jelínek

Tříkrálová sbírka slaví 15. výročí

Přesně před patnácti roky se uskutečnila v olomoucké arcidiecézi první Tříkrálová sbírka. Tehdy se snad ani nepočítalo s velkým ohlasem, ale opak se stal pravdou. Tříkrálové požehnání domů, lidově řečeno „povinšování“ či zpívání koledy nepatří jen do historie, ale má nám co říci i v dnešní uspěchané době. Již v pátek, 9. ledna jste mohli v ulicích města vidět kočár se třemi králi. Objížděli hlavně firmy a úřady, aby se poselství a požehnání dostalo i do těchto prostor. Tříkrálová sbírka byla pak realizována v sobotu, den poté. Změna oproti všem předchozím rokům byla hlavně pro organizátory. Známé a léty využívané zázemí v domě U sv. Martina totiž nebylo možné z důvodu jeho rozsáhlé rekonstrukce použít. Sjednány byly proto náhradní prostory v přízemí 2. ZŠ v Holešově, dvě místnosti školního klubu a oddělení školní družiny.

Sraz koledníků byl 7:30 hodin ve škole, kam přišli i zástupci města. Po organizačních náležitostech a snídani se seřadil průvod, který se vydal okolo náměstí do kostela Nanebevzetí Panny Marie.

Zde po krátkém přivítání ředitele Charity v Holešově Mgr. Milana Jelínka a milých slovech pana starosty Mgr. R. Seiferta se ujal slova otec děkan Jerzy Walczak, který po krátkém čtení a přimluvách požehnal křídly a na závěr udělil požehnání i všem přítomným. Koledníci se vydali na cesty. Zpočátku jistě nebylo příjemné chodit v dešti, ale po hodině se počasí umoudřilo a déšť ustal. Po návratu zpátky už všechny prokřehlé koledníky čekala teplá polévka, párky a něco milého na památku. Tímto jim ještě jednou velmi děkujeme.

O zdar akce se zasloužilo mnoho dobrých lidí. Letošní TKS 2015 čítala přes **160 dětí – koledníků a 76 vedoucích** kteří se vydali koledovat, bylo zapojeno více jak 12 dobrovolníků, kteří pomáhali s organizací v okolních obcích i přímo v Holešově.

Celková částka letošní sbírky je rekordní: 500 543 Kč.

Děkujeme **ředitelství 2. ZŠ v Holešově** za bezplatné zapůjčení prostor, kde jsme mohli mít zázemí. **Starostům okolních obcí** za spolupráci při organizaci před samotnou sbírkou a také po ní. **Skautům z Holešova**, že se opět zapojili do sbírky nebo pomohli s organizací.

Naše velké díky patří samozřejmě také sponzorům: pekárně **Svoboda-Březík** za vynikající koláčky a rohlíky, firmě **Wastex** za přísun vitamínů v podobě ovoce, malou sladkostí přispěla firma **Nestlé** a firmě **Jospo** děkujeme za polévky a párky. Tady jsou výsledky letošní sbírky. Všem dárcům děkujeme.

Obec:	Výtěžek:
Bořenovice	4 722 Kč
Holešov	210 101 Kč
Horní Lapač	11 650 Kč
Jankovice	11 130 Kč
Kostelec u Holešova	22 254 Kč
Kurovice	8 620 Kč
Ludslavice	19 352 Kč
Martinice	19 928 Kč
Němčice	7 398 Kč
Pacetluky	7 830 Kč
Prusinovice	34 485 Kč
Přílepy	28 778 Kč
Racková	25 778 Kč
Roštění 1	5 790 Kč
Rymice	20 000 Kč
Třebětice	10 216 Kč
Zahnašovice	15 781 Kč
Žeranovice	26 730 Kč
CELKEM:	500 543 Kč

K + M + B 2015

Charita Moravská Třebová

Leden a únor v Charitě

Tříkrálová sbírka - Letošní výtěžek TKS v našem regionu byl **430 630 Kč**, což je o 12 536 Kč více než v loňském roce.

Jako poděkování koledníkům z Moravské Třebové a blízkého okolí proběhlo neděli 26. 1. 2015 ve Střední vojenské škole promítání pohádky *Tři bratři*. Bylo to pro nás příjemné odpoledne, kde koledníky přivítali jak zástupci Charity, tak zástupce vojenské školy, který si připravil i malý kvíz s odměnou. Po skončení čekal na všechny koledníky malý dáreček od Charity za jejich obětavost. Ve stejnou dobu se poděkování konalo také v Jevíčku, kde se shromáždila druhá půlka koledníků z našeho regionu. Promítání zahájil za Město Jevíčko starosta Dušan Pávek, Dipl. um., který nám velice ochotně pomohl s organizací a poskytl technické zázemí celé akci. Po představení výsledků sbírky jsme si pak všichni užili zaslouženou pohádku. Při odchodu z kina děti potěšil jak malý dáreček od Charity, tak perníček od pana starosty.

Andělský obchod - Od 19. 1. 2014 jsme v našem Andělském obchodě prodávali svíčky Hromničky. V únoru zase proběhla valentýnská akce, kdy Andělský obchod nabízel svíčky ve tvaru srdce, speciálně balené sušenky a čokoládové pralinky.

Postní almužna - Od Popeleční středy začala ve farnostech tradiční sbírka Postní almužna. Kasičky s letošním potiskem si zájemci vyzvedli v kostele po mši svaté ve středu či v neděli.

STD Ulita a DS Domeček - Již tradiční Valentýnskou akci pro klienty je návštěva tematického plesu ve Svitavách. Tento rok se konal dne 19. 2. 2014. Nejvíce se všichni těšili na setkání s kamarády, soutěže, občerstvení a zábavné losování o ceny. Další příjemnou aktivitou v denním stacionáři se staly pravidelné procházky po okolí. Klienti si při nich užívají pobyt venku.

Centrum pěstounské péče Cesta - V lednu proběhla další přednáška pro pěstouny na téma Rozvoj rodičovských kompetencí. Na únor centrum přichystalo také zajímavou přednášku Komunikace s dětmi s ohledem na vývojové období.

Další informace a kontakty najdete na našich internetových stránkách: www.mtrebova.charita.cz, facebooku

chmt

Charita Svaté rodiny Luhačovice

Charita Svaté rodiny Luhačovice, Hradisko 100, 763 26 Luhačovice
 Tel. 577 132 355, Fax: 577 132 359, E-mail: info@luhacovice.charita.cz, Web: <http://www.luhacovice.charita.cz>
 Ředitel: Mgr. Lenka Semelová, DiS. Mobil: 731 402 043
 „JSME TU PRO VÁS.“
 Bankovní spojení: ČSOB Zlín, Číslo účtu: 191151601/0300
 Registrace u MK ČR dle Zákona č. 320/02 Sb. Č. 8/1-02-738/2004-6048 ze dne 1. 4. 2004. IČ: 73633071 DIČ: CZ 73633071 (nejme pláti DPH)

CHARITA SVATÉ RODINY LUHAČOVICE

A

ŘÍMSKOKATOLICKÁ FARNOST LUHAČOVICE

ZVE

TŘÍKRÁLOVÉ KOLEDNÍČKY A JEJICH ASISTENTY

NA PLOVÁRNU LUHAČOVICE

V SOBOTU 28. 2. 2015
 ZAČÁTEK V 9:00 HOD.

PŘEDPOKLÁDANÝ KONEC V 11:00 HOD.

VSTUP DO BAZÉNU ZDARMA !!!

**DĚTI DO 7 LET, KTERÉ PŘIJDOU BEZ DOPROVODU RODIČŮ
 BUDOU POD DOHLEDEM DOBROVOLNÍKŮ CHARITY LUHAČOVICE.**

DALŠÍ INFORMACE A PŘIHLÁŠKY

Mgr. Karel Adámek, koordinátor dobrovolníků

Mobil: 737 012 235; **E-mail:** dobrovolnici@luhacovice.charita.cz;

Telefon: 577 132 355 (Charita Luhačovice)

AKCE SE KONÁ ZA PODPORY ZLÍNSKÉHO KRAJE A MINISTERSTVA VNITRA

Charita Svaté rodiny Nový Hrozenkov

Setkání s pečujícími

V úterý 27. ledna 2015 se uskutečnila ve společenské místnosti našeho Víceúčelového charitního domu v Halenkově akce s názvem „Setkání s pečujícími“. Téma tohoto setkání znělo „Manipulace s hůře pohyblivým člověkem“.

Proč takové setkání? Chtěli bychom se víc přiblížit k lidem, kteří zatím nevyužívají naše služby, a přitom pečují o své blízké v jejich domácím prostředí. Touto cestou chceme předávat své zkušenosti, rady a pomoc svému okolí. Rodinní příslušníci nebo i sousedé, kteří svůj čas a péči věnují svým blízkým, se mohli ptát našich pracovníků na různé otázky spojené s touto problematikou.

Na setkání se promítalo video a pečující si vyzkoušeli za asistence našich zdravotních sester např. přesun nemocného z postele na invalidní vozík a zpět za pomoci ručníku a jiné praktické dovednosti. Byla zde k dispozici také elektrická polohovací postel, na které se názorně předvádělo její praktické využití v domácí péči. Setkání bylo velmi přínosné a pečující se vyjádřili, že jsou rádi, že se jej mohli zúčastnit.

*Anna Schwedová,
asistentka vedoucí Charitní pečovatelské služby*

Charita Olomouc

Charita Olomouc zahájila provoz dobročinného bazaru U Samaritána

Během ledna byla v rámci Centra materiální pomoci otevřena prodejna Samaritán, která se nachází v dvorním traktu na adrese Wurmova 11 v Olomouci.

Prodejna Samaritán je dobročinný podnik, který pomáhá podpořit aktivity Charity Olomouc ve prospěch chudých jednotlivců i rodin. Je možné zde darovat nebo si zakoupit šatstvo, domácí potřeby, hračky, nábytek. Výtěžkem z prodeje bude podpořena činnost Centra materiální pomoci. Pomoc

dobrovolníků je vítána. S tipy a podněty je možné se obrátit na Radku Vojtkovou: cmp@olomouc.charita.cz. Část zboží si můžete prohlédnout online na Facebooku: <https://www.facebook.com/u.samaritana?ref=hl>

Otevírací doba je od pondělí do čtvrtka, vždy od 12.00 do 17.00 hodin. (v pátky je prozatím zavřeno).

Johana Forman

Charita Šternberk

Charitní sociální služba Denní pobyt Rozkvět na výstavě, která nejde vidět, ale pouze prožít

Výstava (Ne)viditelná Olomouc, která trvala od srpna do ledna 2015 a kterou organizovalo TyfloCentrum Olomouc, o.p.s., přiblížila návštěvníkům život nevidomých. Výstava přilákala i naši pozornost. Společně s našimi klienty jsme v lednu vyrazili na výlet a naše společné nadšení nás přivedlo až na místo, kde jsme měli tu možnost vyzkoušet si na vlastní kůži, jaké to je být bez zraku. Jaké obtíže se ukrývají na každíčkém kroku toho, kdo nevidí, nám prozradila velmi příjemná průvodkyně paní Romana Hladišová, která je zároveň nevidomá. Po milém přivítání nás zavedla do místnosti, kde byla absolutní tma a kde jsme si vyzkoušeli, jaké to je pohybovat se bez zrakových vjemů. Byla to pro všechny zkouška odvahy, jelikož

jsme překonali strach z neznáma. Důvěřovali jsme si a byli si vzájemnou oporou. Drželi jsme jeden druhého rukou za rameno, postupovali za sebou a uvědomovali si svou přítomnost. I slzičky někomu ukáply, ale paní průvodkyně byla báječná a svým optimismem a dávkou humoru nám pomohla překonat bariéru strachu. Po jisté době nás usadila na lavičku a podávala nám různé předměty, které jsme měli poznávat jen podle hmatu. Dařilo se nám! Většinu předmětů jsme rozpoznali a měli jsme z toho náležitou radost. A i strach z neznáma následně opadl! V neznámém prostoru byl rázem cítit klid a jistota.

Při návratu zpět z temné místnosti jsme si ve vestibulu výstavy měli možnost zahrát společenské hry pro nevidomé, vyzkoušet

pomůcky a zakoupit suvenýry pro naše blízké, které vyrobili nevidomí a slabozrací ze sociální firmy Ergones; měli jsme tak možnost přispět k jejich další činnosti.

Všichni, kteří nemají žádný hendikep, si mnohokrát ani neuvědomují, jak velký dar je zdraví. Myslíme si, že výstava je výjimečná tím, na co si každý musí přijít sám a navíc nám

všem má připomenout to podstatné. Jsme velmi rádi, že jsme tam mohli být!

Za Denní pobyt Rozkvět - centrum denních služeb pro osoby s mentálním a kombinovaným postižením

Michaela Tomanová

Návštěva u seniorů

Tříkráloví koledníci během letošní Tříkrálové sbírky navštívili také Dům pro seniory v Dolní Sukolomi u Uničova. Určitě si všichni dovedete představit, jaká to byla pro nás všechny nádherná chvíle a atmosféra, kdy koledníci zpívali píseň „My tři králové jdeme k vám...“ a senioři se k nám postupně přidávali. Koledníci rozdávali malé kalendáře a cukříky, ze kterých měli všichni velkou radost a zvláště diabetici ze sladkých cukříků. To, že nám do kasičky nic nepřibýlo, vůbec nevadilo, neboť zážitek byl tak silný, že nás dlouho hřál u srdíčka.

Děkujeme všem koledníkům a vedoucím skupinek, kteří putovali do našich domovů, rozdávali poselství Tří králů a také získávali dary na pomoc lidem v nouzi.

Bc. Pavlína Vyvozilová

Oblastní charita Uherský Brod

Rekapitulace pomoci Charity ve Vrběticích

Dne 11. 2. 2015 to byl přesně měsíc, kdy Charita naposled vezla stravu policistům, hasičům a záchranářům podílejícím na odstraňování škod a hlídání areálu po výbuchu muničního skladu ve Vrběticích. K prvnímu výbuchu došlo ve čtvrtek 16. října 2014. Ve 12.15 hod. jsme byli Hasičským záchranným sborem Zlínského kraje v souladu uzavřené *Dohody o plánované pomoci na vyžádání* telefonicky požádáni o zajištění stravy zasahujícím složkám integrovaného záchranného systému na 18. hodinu. Pár minut po 17. hodině naši tři pracovníci vyjeli do Vrbětic s autem naloženým várnici s čerstvě uvařeným gulášem pro 170 osob, čajem a kávou. Jídlo příslušníkům IZS na místě vydávali do jednorázového plastového nádobí. Pro další dny byly požadovány obědy vždy na 12.00 hodin, i večere na 20.00 nebo 22.00 hodin. Na dovozu večerí jsme se od 20.10 hod. domluvili s Charitou Slavičín. Počty požadovaných porcí vždy dopředu hlásilo koordinátorce Operační středisko HZS Zlínského kraje.

Obědy jsme policistům, hasičům a záchranářům vozili nepřetržitě od 16. října 2014 do 11. ledna 2015, včetně víkendů a svátků. Ze začátku se jídlo vydávalo do jednorázového plastového nádobí v hasičských stanech, kam jsme kromě stravy, uvařené horké kávy a ochuceného čaje dodávali také balenou vodu, cukr, mléko do kávy a plastové kelímky. Nákup těchto surovin jsme vždy dělali odhadem dopředu. Pro případ, že dojde káva a čaj v námi zapůjčených ohřívacích várnících s výpustí, jsme na místo pro jistotu dodali i rychlovarné konvice, nescafé a čaj v sáčcích. Hasiči tam měli elektrocentrálu, takže elektřina nebyla problém. Po měsíci působení v areálu se složkám IZS podařilo vyjednat zázemí v jedné z budov, takže i výdej a konzumace stravy začala mít nějakou „kulturu“ a bylo mimo jiné konečně kde mýt ihned po vydání stravy nádoby pro převoz.

Jak probíhal náš den

Rozvoz a výdej stravy vždy zajišťovali pracovníci Charity, kteří zrovna neměli službu na svém středisku. Rozpis výdejců stravy a případných náhradníků byl koordinátorkou připraven vždy

zhruba na 1 týden dopředu a nutno dodat, že zájemců o tuto mimopracovní činnost bylo ze strany našich kolegů, jejich rodinných příslušníků a dobrovolníků opravdu víc než dost. Každý z pracovníků byl před prvním výjezdem seznámen s bezpečnostními pravidly, která bylo nutno dodržovat v areále, i s povinnostmi vyplývajícími z *Dohody na vyžádání*. Kuchaři na 10.45 hod. nachystali várnice s jídlem na rozvozovou rampu, výdejci stravy si je naložili do auta a okamžitě vyjízďeli směrem do Vrbětic.

U závory ve vjezdu do areálu muničních skladů proběhla kromě nezbytné identifikace také diskuze nad tím, co dobrého vezeme a pak na místě k tomu určeném nám policisti nebo hasiči pomohli várnice a nádobí z auta vyložit. Pak už se jen řadili do zástupu. Než byli všichni nasyceni, stihli naši pracovníci trochu poklidit kuchyň i jídelnu. Před odjezdem z areálu jsme navnadili velitele zásahu i službu konající příslušníky u závory na jídlo pro další den. Na Charitě v Uherském Brodě jsme pak prázdné nádoby vyložili v kuchyni, uklidili auto, doplnili do auta zásoby jednorázového nádobí, surovin, úklidových prostředků na další dny, případně něco dokoupili.

Co se vařilo

Kromě zmiňovaného guláše to byla i jiná klasika: řízek s bramborem, čočka s klobásou a chlebem (mimořádně ta vždy byla terčem vtípků od pyrotechniků, že opět jsou na obzoru neřízené výbuchy), svíčková na smetaně s knedlíkem, špagety s masovou směsí sypané sýrem, sekaná se zelím a knedlíkem, rizoto atd. Prostě obědy, které se vařily i pro naše strážníky v Uherském Brodě. A porce „chlapské“. Vždyť teplé jídlo bylo mnohdy to jediné, co jim při jejich službách v často popršeném, zasněženém i mrazivém počasí na chvíli zlepšilo náladu.

Mikuláš a Vánoce ve Vrběticích

Na Mikuláše jsme příslušníkům složek IZS trochu zpestřili oběd. Ten den vezly stravu dvě naše kolegyně, ženy, a už z Uherského Brodu vyjízďely s andělskými křídly na zádech. Čerta ani Mikuláše s sebou sice neměly, přesto si od policistů, pyrotechniků

a hasičů vyposlechly nějakou tu básničku. Naše charitní anděly nepohoršila ani říkanka „Hody, hody, doprovody“, která se obvykle váže k jiným svátkům. Pro chlapy naše kulturní vločka bylo překvapením, ale myslíme si, že drobné odreagování, odbočení myšlenkami aspoň na pár minut od jejich nezávaditelné služby v areálu, bylo pro ně povzbuzující.

Pracovníci Oblastní charity Uherský Brod se snažili vytvořit i trochu vánoční atmosféru. Na Štědrý den jsme do Vrbetic dovezli kromě jídla a tekutin také stylově ozdobený vánoční stromček, pro všechny sloužící toho dne jsme měli vyrobené vánoční přání a také drobný dáreček. Pro navození sváteční nálady u oběda jsme pak při vydávání stravy pustili aspoň z mobilu koledy a zpívali.

Další pomoc Charity

Za zmínku určitě stojí i skutečnost, že jsme (třebas jen okrajově) pomáhali i při evakuaci obcí Lipová a Haluzice na začátku prosince, kdy došlo k výbuchu druhého skladu. Po telefonické aktivaci od psychologů HZS Zlínského kraje se do této akce mohlo do hodiny zapojit zhruba 18 pracovníků Charit z Uherského Bro-

du, Slavičina, Luhačovic a Valašských Klobouk. Našich kapacit nakonec využito nebylo, ale aspoň po telefonu jsme zajišťovali nouzové ubytování pro zdravotně postižené občany obou vesnic.

Labutí píseň

Na závěr našeho působení v rámci Dohody o plánované pomoci na vyžádání pro složky IZS ve Vrbeticích naši kuchaři konečně vyslyšeli koordinátorkou tlumočená přání příslušníků z Vrbetic a uvařili „nechlapské“ jídlo – buchtičky se šodó. Byla to sladká tečka za naší pomocí na vyžádání ze strany IZS...

Za celé tři měsíce jsme směrem ke stravě ani jiné spolupráci neslyšeli jedinou výtku. Právě naopak. Nejen že jsme vždy dovezli vskutku chutné jídlo a poslouchali uchu lahodící chvály na naše kuchaře, ale vždy jsme i pružně reagovali na neplánovaná navýšení počtu porcí, změnu času dodání stravy či zapůjčení materiálu. Jedna z nejhezčích reakcí jednoho z policistů byla: „Jestli poskytujete tak kvalitní i zdravotní a sociální služby, jak výborné je jídlo z vaší kuchyně a milí lidé, kteří je vydávají, tak bych chtěl být jednou vaším klientem.“

Poskytnutá pomoc řečí čísel

Kalendářní měsíc	Poskytnutá strava (počet porcí)		Odpravované hodiny pracovníky		Najeté kilometry		Káva (uvařená/litry)	Čaj (uvařený, ochucený/litry)	Mléko (litry)
	Charita Uherský Brod	Charita Slavičín	Charita Uherský Brod	Charita Slavičín	Charita Uherský Brod	Charita Slavičín	Charita Uherský Brod		
říjen 2014	1530	672	317	74,5	1350	341	370	780	13
listopad 2014	1750	1049	233	115	2023	790	440	1110	57
prosinec 2014	1985	1196	292	85	2162	696	310	920	74
leden 2015	407	245	108	12	780	161	110	310	28
Celkem:	5672	3162	950	286,5	6315	1988	1230	3120	172

*Mgr. Jitka Chvilová,
koordinátorka pro mimořádné události*

Charitní ples v Uherském Brodě

Nezasvěceným Broďanům mohlo připadat divné, že jsou zváni na 8. Charitní ples, když se v kulturním domě nikdy taková akce nekonala. Netušili totiž, že je Charitní ples putovní a že se jeho předcházející ročníky uskutečnily postupně v okolních obcích, ve kterých naše Charita poskytuje své služby. Naopak příznivcům Charity, zaměstnancům, jejich rodinám a známým na tom nepřišlo divné pranic, a v pátek 30. 1. 2015 naplnili „kulturák“ a vesele plesali.

Hrála jim k tomu tradičně dechová hudba Straňanka a cimbálová muzika Strýci ze Strání. Kdo má raději popovější taneční rytmy, jistě ocenil také práci DJ Jana Zámečnicka. Milovníci dobrého vína mohli koštovat vybrané vzorky ze sklepu Vinařství Vyskočil, charitní kuchyně tradičně připravila vynikající a bohaté občerstvení. Program plesu skvěle doplnilo vystoupení stále populárnějšího uskupení Retrobakky z Dolního Němčí a také dětského

folklórního souboru Holúbek. Přebohatá tombola čítala víc než 400 cen a utržené peníze společně s dalším výtěžkem plesu putovaly na nákup zdravotnické pomůcky - odsávačky, kterou potřebují pro pacienty s dýchacími problémy zdravotní sestry Charitní ošetrovatelské služby Uherský Brod.

Děkujeme všem, kteří přiložili ruku k dílu a postarali se tak o bezproblémový průběh plesu i jeho příjemnou atmosféru - všem dárcům za příspěvky do tomboly, všem ochotným spolupracovníkům za přípravu sálu, programu, tomboly, přirozeně i těm, kteří ples strávili „pracovně“ - péčí o jeho hosty.

Charitní ples je tradiční součástí koloritu života naší organizace - snad tomu bude stejně i za rok a snad se všichni setkáme na jednom parketu.

Za tým organizátorů 8. Charitního plesu
Petr Sedlář a Terezie Fojtíková

Oblastní charita Uherské Hradiště Tříkráloví koledníci se vyřádili na bruslích

Jak poděkovat koledníkům a jejich vedoucím za záslužnou práci při nedávné Tříkrálové sbírce? Poslední lednovou nedělí pro ně Oblastní charita Uherské Hradiště uspořádala bruslení na zimním stadionu v Uherském Hradišti.

Ledová plocha patřila hodinku a půl jen koledníkům a jejich rodičům. Sjeli se sem z okolních obcí a měst na bruslení, které jim za odměnu připravila uherskohradištská Charita, s níž skupinky dětí v rámci svého volného času spolupracovaly na lednové Tříkrálové sbírce v uherskohradištském děkanátu.

Nyní se tedy všichni sešli znovu, aby si užili společné zábavy. „Do sbírky se zapojilo několik set dětí, z nichž více jak tři sta jste mohli vidět na ledě,“ uvedl koordinátor Tříkrálové sbírky na Uherskohradištsku Jiří Strogan.

Poděkování si děti, které na sebe v uplynulých dnech vzaly podobu tří králů, určitě zasloužily. Bruslení, které k zimě tak nějak patří, si koledníci užili plnými doušky. „Jsem tady potřetí a bruslení je super,“ zhodnotil devítiletý Adam Hudeček z Uherského Hradiště, který se svou maminkou koledoval na Východě i ve Štěpnicích. Příjemným zpestřením byly, nejenom pro ty nejmenší, soutěže na ledě. Ať už šlo o pojezd pod otáčejícím se lanem nebo o to, kdo projede nejrychleji slalomem se závěrečnou střelbou na branku.

Každý účastník soutěže dostal drobnost na památku. Kdo chtěl, mohl se také zahřát teplým nápojem nebo posilnit domácími buchtami, které napekly zaměstnankyně Charity. Koledníkům a jejich rodičům, organizátorům, dobrovolníkům, dárcům, spolupracujícím subjektům a vůbec všem, bez kterých by Tříkrálové sbírka nemohla fungovat, patří ještě jednou **VELKÉ DÍKY!**

Iva Kučerová

Fašankové veselí v boršickém domově

Letošní rok nás trochu zaskočila chřipková epidemie, kvůli které jsme museli omezit fašank jen na interní záležitost. I přes tyto menší obtíže, se nám fašank v Domově pokojného stáří Boršice opravdu vydařil. K tanci nám zahrála paní Alena

Stodůlková na harmoniku společně s panem Jaromírem Havránkem, který hrál na keyboard. Tvoří spolu úžasné duo, navzájem se doprovázejí. Program byl opravdu pestrý. Nejdříve začal fašank průvodem masek po celém Domově, aby nepřišli

o tento zážitek ani klienti upoutaní na lůžko. Po fašankovém průvodu a za hlaholu fašankových písniček děvčata z Domova zahrála divadlo z cyklu Slovácko se nesudí, byl to příběh s názvem „Nascípaný chlap je jen na zlobení“. Nejdříve si děvčata myslela, že si ukousla příliš velké sousto, ale jak se postupně hra upravovala, začalo se to herečkám líbit tak, že se samy na představení těšily. Taky sklidily velký potlesk. Kroje, kostýmy a kulisy byly všechny autentické a dodávaly celému představení tu správnou náladu a atmosféru. Byla to velká změna - po těch pohádkách něco ze života lidí na Slovácku. Nakonec ve-

selí bylo zakončeno pochováním basy, v našem případě jsme opět pochovali kytaru.

Nechybělo stylové pohoštění na stolech, to znamená koblíhy, pečené maso, svažené víno a jiné dobroty.

Myslím si, že se program všem líbil, všichni jsme si zazpívali, dokonce někteří i tancovali a užili jsme si krásné odpoledne.

Mgr. Pavla Zahradková,
vedoucí Domova pokojného stáří Boršice
Foto: archiv Charita

Charita Vsetín

Mimoškolní příprava Sidera

Uzavřeli jsme první pololetí školního roku 2014/2015. V MP Sidera nyní uvedené období hodnotíme a společně přemýšlíme nad tím, co nám přinese druhé pololetí tohoto školního roku. Uvidíme, jestli se nám povede, aby bylo stejně úspěšné, nebo třeba i o něco lepší... Naše vzdělávací místnost se pro nás opět stala útočištěm, kde najdeme prostor nejen pro své školní problémy, ale také pro realizaci vzdělávacích aktivit na utvrzení a rozšíření našich vědomostí. Nadále se věnujeme pomoci s přípravou do školy sociálně znevýhodněným žákům navštěvujícím běžnou ZŠ. Nejčastěji děti využívají pomoc s domácími úkoly a procvičením učiva, rády pracují s výukovými programy na PC, s interaktivní tabulí a různými didaktickými pomůckami a hrami, které v MP Sidera máme k dispozici. Děti, které navštěvují vyšší ročníky ZŠ (7. a 8. ročník), přicházejí na to, že učivo je stále náročnější a také pro pracovníky je složitější vyhovět všem jejím individuálním potřebám. Z tohoto důvodu nám pomáhají i dvě dobrovolnice, které s dětmi procvičují učivo zejména z matematiky, ale také z anglického či německého jazyka. Školám jsme nabídli možnost využít naše vzdělávací moduly, které jsou pro ně zajisté zajímavé a podnětné. V měsíci listopadu 2014

jsme zrealizovali vzdělávací modul „Dopravní výchova“ pro žáky navštěvující Školní družinu při ZŠ Sychrov ve Vsetíně. Modul jsme uspořádali v prostorách MP Sidera – děti pracovaly se zájmem a nejvíc se jim líbilo řešení úkolů ve hře Kam jsi došel? Prokázali v ní, že prostorová a pravolevá orientace jim již nedělá vůbec žádný problém. Společně jsme si ještě naplánovali další spolupráci, na kterou se těšíme. V měsících prosinec 2014 a leden 2015 jsme měli plné ruce práce. Blížilo se pololetní hodnocení, písemné i ústní prověřování našich vědomostí ve škole. A tak jsme procvičovali, dělali různé zajímavé referáty a všemožně se snažili o to, aby děti přinesly domů co nejlepší vysvědčení. Snad byli rodiče spokojeni...

Ve čtvrtek 29. ledna proběhl mezi dětmi oblíbený „Trh odměn“, který je součástí našeho motivačního programu. Nastřádaná razítka v rámci hodnocení v průběhu pololetí jsme dětem směnili za hrací peníze, tzv. „doučka“, za které si děti mohly „nakoupit“ například různé bločky, psací potřeby, přívěšky, či malé hry. Děti si procvičily finanční gramotnost a nakonec byly i spokojeny se svým „nákupem“. Odpolední předprázdninovou atmosféru jsme využili na neformální a přátelské rozhovory o našich požadavcích a plánech, ale také o tom, jak jich dosáhnout. Shodli jsme se, že „Bez práce nejsou koláče...“ a tak se s chutí pustíme do nového pololetí. V lednu 2015 jsme uspořádali také vzdělávací modul „Zábavná matematika“ pro děti navštěvující Nízkoprahové zařízení pro děti a mládež Zrnko při Charitě Vsetín. Dětem se líbila zábavná a poučná hra „Počítej, než ti to někdo spočítá“, která byla jeho součástí. Jejím prostřednictvím si procvičily svoji finanční gramotnost a zjistily, jak důležitá je provázanost našich příjmů a výdajů, nebo i to, jak dokážou být empatičtí, či praktičtí.

Mgr. Mária Mudráková,
pedagogický pracovník, Mimoškolní příprava Sidera

Tato aktivita souvisí se zabezpečením udržitelnosti grantového projektu OP VK

„Vzdělání – cesta k úspěchu“

registrační číslo projektu: CZ.1.07/1.2.08/04.0012

Malé ohlédnutí za Tříkrálovou sbírkou ve vsetínské Charitě

Druhý lednový víkend proběhl ve Vsetíně a okolních vesnicích, spadajících do územního působení Charity Vsetín, již tradičně ve znamení Tříkrálové sbírky. Přestože nám počasí v letošním roce příliš nepřálo, díky 50 skupinkám obětavých koledníků z řad dětí i dospělých se podařilo v našem městě předat radost, naději a požehnání vánočního poselství mnoha rodinám i jednotlivcům. Bylo krásné pozorovat, že děti neztratily úsměv a nadšení ani když se unavené a promrzlé vracely zpět po několikahodinovém koledování. Bez těchto malých i velkých dobrovolníků by nebylo možné sbírku vůbec realizovat. Rádi bychom proto vyjádřili upřímné díky všem, kteří se na celé rozsáhlé akci jakýmkoliv způsobem podíleli – především obecním úřadům, farnostem, školám, mládežnickým organizacím i mnoha sponzorům, kteří nám svými dary pomohli zajistit občerstvení, drobné dárky i oblečení pro koledníky. Naše poděkování patří samozřejmě také všem dárcům, kteří byli ochotni otevřít nejenom dveře svých domovů, ale především svých srdcí a neváhali štědře přispět na dobrou věc. A tak můžeme s radostí konstatovat, že letošní celkový výtěžek, zahrnující i okolní obce, činil **864 701 Kč**, což je o 63 896 Kč více než v loňském roce. Vnímáme tuto skutečnost jako malý zázrak a velké povzbuzení do naší další práce.

Stejně jako v uplynulém roce chceme z těchto finančních prostředků podpořit sociálně slabé rodiny s dětmi i jednotlivce v těžkých životních situacích, mimoškolní přípravu SIDERA, která se věnuje doučování dětí ze sociálně znevýhodněných rodin a také přispět lidem se závažným zdravotním postižením k získání speciálních kompenzačních pomůcek, které pojišťovny nehradí.

Avšak nejde jen o peníze, velkou výzvou a posláním je možnost rozdávat radost a naději lidem kolem nás, zvláště těm, kteří ji z nějakého důvodu ztrácejí. Proto ani letos skupinka tří králů pod vedením paní ředitelky Věry Dulavové nezapomněla na pacienty, které zdravotní potíže upoutaly na lůžko a přišla je zpěvem koled a hudebním doprovodem potěšit a povzbudit na oddělení léčebny dlouhodobě nemocných vsetínské nemocnice.

Bc. Marta Koňářková

Charita Zlín

Pokladničky Charity Zlín v regionu Zlínsko ukrývaly 1 633 184 Kč

Děkujeme všem, kteří nás v našem konání podporují!

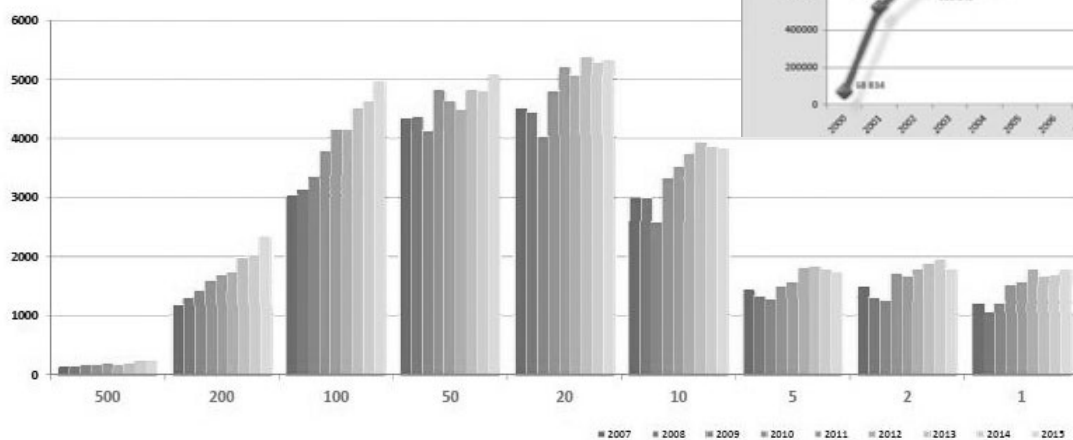
Tříkrálová sbírka ve třech městech a čtyřiceti dvou obcích na Zlínsku dopadla skvěle. Žádné hlášené zranění, žádná známá nepříjemnost. A tak je fajn, že první věta platí. Jistě bude platit i po společném odpoledni na bruslích, které udělá pomyslnou tečku za sbírkou. Nicméně všichni, kteří se kolem sbírky pohybují, vědí, že tečka snad nepřichází nikdy ;-).

Tříkrálová sbírka 2000-2015

Charita Zlín - Vizovický a Zlínský děkanát

tři města a čtyřicet dvě obce

statistika počtu kusů bankovek dle jejich hodnot v jednotlivých letech

Ing. Pavla Romaňáková,
projektová manažerka
Charity Zlín

Poprvé jsme na Zlínsku hledali tříkrálovou Rosničku

Tři králové chodí v mrazu, na ledě i blátě ... aneb ... Jaké bude počasí dne 6. Ledna 2015, na zlínském náměstí Míru v 16 hodin odpoledne?

Přesně takto zazněla výzva všem, kteří se hlásili jako vedoucí skupinek koledníků v půli listopadu. Tipy bylo možné zasílat do 5. prosince minulého roku. Takže bylo obtížné s takovýmto ča-

sovým předstihem cokoliv „vyguglit“. A protože v daném místě a čase byl více než poprašek sněhu a teplota -2 °C, rosničkou 3k2015 je Jolana Červenková z obce Hrobice, která tipovala téměř na chlup přesně

Ing. Pavla Romaňáková,
projektová manažerka Charity Zlín

Soutěž 'FOŤTE!' je, stejně jako já, se zlínskou tříkrálovkou spojena již devět let

Opět se na Zlínsku fotilo, opět se soutěžilo. Celkem šedesát dvě fotografie se snažily získat přízeň jak odborné poroty, tak blízkých, přátel, kamarádů, ale i naprosto neznámých návštěvníků internetového hlasování, přičemž mnohé neopomenuly naplnit i výzvu na básnický doprovod k záběru.

Do druhého zmiňovaného, tedy internetového hlasování, se zapojilo 885 osob, přičemž vítězná fotografie získala 175 hlasů, na záda jí dýchala fotka, jež získala 163 hlasy.

O skutečném foto umu ale přece jen více vypovídá hodnocení, které předkládá odborná porota. I když musím říct, že i jejich názor je někdy velmi odlišný. Občas mne porotce, kterého znám osobně, svým vkusem skutečně překvapí. Do kolektivu již zmiňované odborné poroty mé pozvání přijali Filip Bartek, Radio Zlín / Petra Čestlíková, koledník / Andrea Kratinová, redaktorka Českého rozhlasu Brno / Mgr.

Soňa Jarošová, vedoucí střediska Charitní ošetrovatelská služba Zlín / Ing. Martina Lerlová, MARTY PRODUKTI-ON / Mgr. Bc. Helena Mráčková, odbor kanceláře hejtmana Zlínského kraje, Public relations a redaktorská činnost / Mgr. Martina Ondrová, tiskové oddělení Magistrátu města Zlína / P. Josef Šich / Vlastimil Vajďák, ředitel Charity Zlín. Moc jim všem za zlínskou Charitu i všechny soutěživé koledníky děkuji.

Také děkuji všem, kteří soutěž podpořili hodnotnými cenami a také technicky:

Golden Apple Cinema a.s., HP - TRONIC, spol. s r.o., Knihkupectví Kanzelsberger Zlín, statutární město Zlín, OXALIS, spol. s r.o., Sodexo, s.r.o., ZOO Zlín-Lešná, příspěvková organizace, Charita Zlín.

A jak to všechno dopadlo?

1. místo

INTERNET

Místo koledy: Tečovice

Fotografii zaslala: Romana Sojáková

4. místo

Název snímku:

*Na cukříkách hrubku máme,
nic si z toho neděláme,
my jsme totiž kingové,
všech dobrých zpráv poslové.
Hlasivky si naladíme
a do akce vyrazíme!
V pokladničce ať to cinká,
od křídý pak tenká linka
nade dveřmi prozradí,
že si vždycky poradí
i králové velmi malí,
když Kašpara vyzdvihali,
by se na trám podepsal,
každému, kdo dar nám dal*

Místo koledy: Doubravy

Fotografii zaslala: Jitka
Bartková

2. místo

Název snímku:

Nejmenší dosáhne nejvyšší :-)

Místo koledy:

Želechovice nad Dřevnicí

Koledníci:

Liduška, Bětuška a Michal Mičulkovi

5. místo

Místo koledy: Slušovice

Snímek zaslala: Jana Divilková

3. místo

Místo koledy: Zlín, Lužkovice

Koledníci: Kubík (7 let), Davídek (6 let) a Tatiánka (3 roky)
Kollerovi

1. místo

Místo koledy: Sazovice

Vedoucí skupinky: Pavel Šesták
Fotografka: Barbora Doleželová

*Ing. Pavla Romaňáková,
projektová manažerka Charity Zlín*

Jirka Hadaš kouzlil pro zlínské tříkrálové koledníky

To ale bylo hūūústýýý! Nicméně, i když je Jirka profík, jedna věc mohla v úvodu vypadat jako nepovedená. Ono se mu totiž ne-dařilo nafouknout prostor divadla Malá scéna. A tak se nejdříve sedělo a stálo v každé skulince. Ale protože, jak už bylo řečeno, je to profík, uvolnil hlediště, než bys řekl švec. Pozval všechny děti na pódium! To ale bylo fakt hustýýýý!

Díky všem za Kouzelný společný Kouzelný páteční Kouzelný karneval

*Ing. Pavla Romaňáková,
projektová manažerka Charity Zlín*

Návštěva solné jeskyně Solanka

V těchto zimních dnech, kdy velký počet lidí bojuje s chřipkami a nachlazením, jsme se rozhodli zachovat preventivně, a tak jsme navštívili solnou jeskyni Solanka. Pobyt v jeskyni působí blahodárně na dýchací cesty a ve spojení s příjemným prostředím a uklidňující hudbou jsme strávili krásných 45 relaxačních

minut. Uživatelé, z nichž mnozí se této procedury účastnili poprvé, byli tak nadšeni, že hned po skončení bezprostředně reagovali: „To bylo tak příjemné. Výborné. Sem můžeme chodit každý týden. Velice dobře se mi dýchalo.“ A tak jsme splnili přání uživatelů a vyřídili si poukaz na 10 zvýhodněných vstupů, čímž desátý vstup je zdarma.

Jsm rádi, že se nám daří nabízet v rámci sociální služby programy, kterými se senioři lépe začleňují do společnosti, ať už tím, že se zúčastňují některých, doposud nevyzkoušených aktivit. Nebo se pouští to různých rukodělných činností, které by, pokud by většinu dne strávili o samotě ve svých domovech, nevyzkoušeli, či zajíždíme na místa, která už dlouhou dobu nenavštívili. Také se zúčastňujeme různých besed. To vše tvoří širokou škálu podnětů na zajímavé rozhovory s blízkými a zažívání pocitu důležitosti svého začlenění do společnosti.

Domovinku-centrum denních služeb pro seniory finančně podporují statutární město Zlín, Zlínský kraj a dárci.

Michaela Blahová,
vedoucí Domovinky-centra denních služeb pro seniory
Charity Zlín

CARITAS – VOŠ sociální Olomouc

Jindřich Štreit: Sociální pracovníci jsou moje pravá ruka

Známý fotograf Jindřich Štreit byl prvním ze vzácných hostů na studijním soustředění pro studenty kombinované formy vzdělávacího programu Charitativní a sociální práce.

V úvodní přednášce jim představil dva ze svých fotografických cyklů – „Cesta ke svobodě“ mapující spletité osudy uživatelů drog a rozpracovaný cyklus „Kde domov můj?“ o lidech bez domova.

I když za své celoživotní téma považuje Jindřich Štreit venkov, sociální témata jsou v jeho díle zastoupena velmi silně. Při práci na nich velmi úzce spolupracuje se sociálními pracovníky, kteří zprostředkovávají jeho kontakt s fotografovanými. Považuje je za svou pravou ruku. Důležití pro něj byli i při práci na dvou prezentovaných cyklech. Díky projektu Kde domov můj?, který vzniká již téměř rok a stále podle Štreita není u konce, měl možnost lépe poznat práci olomoucké organizace Samaritán fungující při Charitě Olomouc. Její práci s lidmi bez domova několikrát vyzdvihl a zmínil i studenty CARITAS – VOŠs Olomouc, které v terénu často potkává.

Vyprávění Jindřicha Štreita o osudech lidí, které zachytil na svých fotografiích, je opravdovým zážitkem. Jak sám říká, prostředí je druhořadé a na prvním místě jsou mezilidské vztahy. Z jeho slov je zřejmé, že i když je svým způsobem schovaný za svým aparátem, není pouhým svědkem, ale dostává se přímo do středu lidských příběhů. Důvěrně a s laskavým nadhledem vypráví o světě uživatelů drog i lidí bez domova a jeho hrdinové nejsou „feťáci“ ani „bezďáci“, ale lidé, kteří prožívají určitou zkušenost a snaží se s ní nějak vypořádat. „Lidem musíte vždycky věřit a nesmíte je zatracovat, ale to vy jako sociální pracovníci víte,“ uzavírá své vystoupení větou, která otevírá srdce studentů, budoucích sociálních pracovníků.

Eva Bělocká,
oddělení komunikace

Jsou věci, se kterými mi musí někdo pomoci

Studenti druhého ročníku Charitativní a sociální práce měli jedinečnou příležitost setkat se s klientským příběhem přímo od člověka, který strávil šest měsíců na ulici. Pozvání do předmětu Posouzení situace klienta přijali Tomáš Pavlíček, sociální pracovník charitního centra Samaritán, a pan Racl, který pracuje v centru Samaritán jako kuchař. S klienty, kteří přicházejí do centra na polívku, však pana Racla pojí mnohem více. Sám má za sebou nelehký životní příběh, v němž figuruje i půl rok strávený na ulici. Z nedůstojných podmínek života ze dne na den na „Biskupáku“ ho vytáhla jediná motivace – malá dcera. Vméstnat životní osud plný zvratů do 50 minut se může zdát nemožné. Ale události, které pana Racla připravily o střechu

nad hlavou, měly také rychlý spád. Dluhy, ztráta zaměstnání a exekuce. I tak studenty nechává nahlédnout do všech aspektů života na ulici a s velkou otevřeností zodpovídá jejich dotazy. Studentům se tak skládá mozaika nejen z příčin, které člověka srazí až na dno, ale také z prožitků a strategií přežití na ulici a hlavně z momentů, které z ní pana Racla vrátily zpět. Několikrát zmiňuje důležitou roli právě sociálních pracovníků z charitního centra Samaritán, kteří mu pomohli s věcmi, které nedokázal řešit sám.

V Olomouci se podle statistik střediska Samaritán nachází až 760 lidí bez domova. Přímou na ulici jich žije asi 60, ale další jsou na ubytovnách, v azylových domech či bydlí různě u příbuzných

a známých. Jedním z důležitých aspektů bezdomovectví je totiž i ztráta sociálních vazeb s rodinou a přáteli, což se týká právě těch téměř osmi set osob. Panu Raclovi se podařilo obnovit kontakty s rodinou a navázat vztahy s kolegy v nové práci. Pomohla mu v tom víra v sebe sama a ve věci, které dokáže, i víra v Boha. Pokorně ovšem dodává, že si více než kdy jindy uvědomuje, že

existují věci, na které sám nestačí, a je moc rád, že už ví, kam se obrátit o pomoc. Je možné, že v budoucnu budou podobně tápajícím lidem pomáhat právě studenti, se kterými se dnes pan Racl setkal.

*Eva Bělocká,
oddělení komunikace*

Na ulici Křížkovského se stala vážná dopravní nehoda

První únorový týden čerpali studenti Sociální a humanitární práce na CARITAS – VOŠs Olomouc zkušenosti z praxe humanitární práce přímo od specialistů. Přednáškový Blok expertů vyvrcholil v pátek praktickým workshopem, kde si v přímé simulaci vyzkoušeli například poskytnutí první pomoci při vážné dopravní nehodě.

V pátek 6. února se na dvoře Arcidiecézní charity Olomouc v ulici Křížkovského 6 stala vážná dopravní nehoda, při které šlo o lidské životy. Jejich záchranou byli pověřeni studenti připravující se na povolání humanitárních pracovníků. V přímé simulaci si tak mohli vyzkoušet uplatnění znalostí, které se ve škole učí. Přijelo i vozidlo záchranné služby. Připraveny byly i další tři stanoviště, kde plnili úkoly související se zdravotním ohrožením.

Různé typy ohrožení jsou zastřešujícím tématem pro letošní Blok expertů. V pondělí jej odstartovala přednáška prezidenta Českého červeného kříže Marka Jukla, který představil aplikaci mezinárodního humanitárního práva především v ozbrojených konfliktech. Mluvil například o humanizaci války, ochraně obě-

tí ozbrojených konfliktů a představil i modelové situace aplikace mezinárodního humanitárního práva.

V úterý se studenti seznámili s technologickými riziky v prostředí textilních továren v rozvojových zemích. Petr Mareš z brněnské organizace NaZemi hovořil o neuspokojivých pracovních podmínkách a haváriích, které z nich vyplývají.

Středeční přednášky na téma sociální ohrožení plynoucí z obchodu s lidmi v podmínkách ČR se ujala Kateřina Stupková z české pobočky organizace La Strada, která přímo pomáhá obchodovaným a vykořisťovaným lidem.

Letošním zahraničním hostem byl Alejandro Lopez Carresi, který se již 20 let věnuje managementu a prevenci rizik v případě přírodních katastrof. Zakladatel organizace CEDEM (Centrum pro management katastrof a mimořádných událostí) těžil při své přednášce ze zkušeností například z Pákistánu, Kosova, Indonésie či Súdánu.

*Eva Bělocká,
oddělení komunikace*

Společenský večer Caritas

Pátek 13. února 2015 byl pro CARITAS - VOŠs Olomouc speciálním dnem a rozhodně jsme ho neviděli černě. Pořádal se tradiční společenský večer, tentokrát s podtitulem Kabaret. Studenti připravili skvělou akci, na které zahrály k tanci i poslechu kapely New Street Band a Jamrs. Hosty svým flamencomovým vystoupením potěšili klienti z centra sociálních služeb Klíč. Nechybělo ani půlnoční překvapení, kdy poprvé veřejně vystoupila školní kapela Osmý pád a studentky Charitativní a sociální práce si připravily i taneční vystoupení Evolution of Dance. Moc děkujeme všem organizátorům, hostům, vystupujícím i sponzorům, kteří věnovali ceny do slosování věcných darů, a už se moc těšíme na příští rok.

Foto: Marie Ryšavá

Do slosování věcných darů věnovalo balíčky i mnoho charitních zařízení. Výrobky z chráněných dílen tak potěšily nejednoho výherce. Děkujeme!

K tanci i poslechu opět zahrála kapela New Street Band pod vedením Michala Vičara.

Organizace plesu se již tradičně ujali studenti. Martina Nevřalová a Stanislav Duplinský připravili se svými spolužáky velice vydařenou akci.

Půlnočním překvapením bylo premiérové vystoupení školní kapely Osmý pád.

*Eva Bělocká,
oddělení komunikace*

Učitelský tým posílila americká lektorka

V letním semestru se učitelský sbor CARITAS – VOŠs Olomouc rozrostl o velmi zajímavého hosta. V rámci spolupráce Olomouce s americkým městem Owensboro přijala pozvání Greta McDonough, která zde v roli hostující lektorky stráví tři měsíce.

Domovskou institucí Greta je Owensboro Community and Technical College (OCTC), se kterou CARITAS – VOŠs Olomouc spolupracuje od roku 2011. Greta tam vyučuje sociální práci a služby a jejím velkým projektem je právě spolupráce s olomouckou školou. Je pověřena koordinací praxí studentů Charitativní a sociální práce v USA a intenzivně se podílela i na výměnném pobytu Mgr. Daniely Ochmannové v Owensboru.

V Olomouci není poprvé a ráda se sem vrací, protože je fascinována úžasnou architekturou a bohatou historií Olomouce.

Letos je to ovšem poprvé, co má příležitost úzce spolupracovat se studenty a vyučujícími CARITAS – VOŠs Olomouc. Po dvou týdnech výuky předmětu Cultural Diversity je nadšená energií a pozorností studentů, kterou výkladu věnují. Pozitivně hodnotí i příležitost žít delší časový úsek v zahraničí, což je skvělá zkušenost právě pro výuku tohoto předmětu. Studenti se mohou v letním semestru těšit ještě na předměty Human Behaviour in Social Environment a Group Dynamics. Greta se na jejich výuku rozhodně těší hodně a nezbývá než jí popřát, ať ze svého pobytu v Olomouci vytěží maximum.

*Eva Bělocká,
oddělení komunikace*

HUMANITÁRNÍ POMOC

Dárky pro ukrajinské děti

Po celní proceduře ve dnech 4. až 10. ledna dorazilo 300 dárků na místo určení – do rukou dětí v dětských domovech nebo dětí z chudých rodin. Děkujeme všem jednotlivcům, ale i rodinám a společnostem, kteří podpořili projekt přípravy vánočních dárků pro ukrajinské děti.

Všechny děti měly velkou a skutečně upřímnou radost z každé drobnosti, kterou v balíčcích našly. Dárky však neobsahují jen drobnosti, ale i velmi kvalitní oblečení a další věci, které dětem opravdu pomohou.

Kromě vánočních balíčků dostaly děti v dětském domově záso- by hygienických potřeb, které nasbíraly děti z České republiky

Mezi obdarovanými dětmi i tentokrát byly takové, které dostaly vůbec první dárek ve svém životě. Kromě dárků pro kon-

krétní dítě Arcidiecézní charita Olomouc předala i mnoho neadresných darů pro společné využití dětí, jako společenské hry a hudební nástroje. Celou akci tedy lze považovat za zdařilou a úspěšnou.

V předem připravené databázi vybraných dětí nezbylo ani jediné, o které by neprojevil zájem konkrétní dárcce - jednotlivce, rodina, či organizace. V letošním roce, stejně jako v minulých letech, zájem dárců převyšoval počet vybraných dětí. Všem dárcům patří naše upřímné poděkování.

Abychom vám mohli alespoň částečně přiblížit atmosféru z letošního předávání dárků, připravili jsme pro vás několik fotografií.

P. Rostislav Stroyvus

Informace Arcidiecézní charity Olomouc, únor 2015 (jen pro vnitřní potřebu)
Kontakt: ACHO, Křížkovského 6, 779 00 Olomouc, tel.: 585 229 380, e-mail: pirnik1@gmail.com
Grafická úprava a sazba: Exa Print Design, s. r. o., Uzávěrka tohoto čísla 5. 2. 2015. Uzávěrka příštího čísla 5. 3. 2015